

Ἐπιτάφιος

Εὐμένους Μ. Παπαγεωργίου

ἐπιφανεύει ἐν Πλοχνηγύρῳ τῆ 20 Ἰανουαρίου ἔ. ἔ. ἐστὶ τὸ θανάτου
τοῦ ἀοιδίμου Μυτροπολίτου Κασσανδρείας Προποσίτου.

“Ὁν ἀγῶνα τὸν μαχὲν ἠγόνισμαι, τὸν ἔρπον τελέψαι, τὴν σὸσιν
τελέψαι, χαίρον ἀσάειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀσάειται μοι
ὁ κύριος ἐν ἐμείνῃ τῆς κῆρας, ὁ δίκαιος κριτής,” λέγει ὁ μακαρίας ἢ πάν-
τοτος Παύλος.

Ὅτις, Πανιερώτατε Δέσποτα, σεβάσμιος ἱερεὺς καὶ ἀνέχρῳ Χριστιανῷ,
ἂν αὐταὶ σήμερον σὸ τοῦ χαίροντες τῆρου ὁ ἀγαθὸς καὶ ἀνέψιμας,
ὁ ἀγαθὸς ἢ σεβάσμιος, ὁ γεραρὸς Πατήρ ἢ Ποιμενάρχης ἡμῶν νε-
κρῆς, ἂν ὁ τρισμακαρίας ἱεραρχὸς Προποσίτος κείνῃ ἐν μέσῳ σά-
των ἡμῶν σιμαρὸς ἢ ἀρνας, ἂν τὸ στόμα τοῦ μακαριαίου Μυτρο-
πολίτου ἡμῶν ἤρμυται, ἢ ἡ γῆσσα' του σέσασται ἢ τὰ χεῖρα του κενώ-
χονται, ἂν οἱ ὄρδαρμοὶ του ἐσδέσθωσαν καὶ οὐ κατανοοῦσι τοῦ θρη-
κούνης, ἂν ἢ ἀμού του οὐ παραδέχεται τὸν ρουσομένον τοῦ ὄρχη-
μῶν καὶ ἢ πῆς του οὐ ἀσφραίνεται τὸν δικιμάμας τῆ ἐσώσται,
καὶ ἢ ψυχὴ του δεσάφουσα τὸν κύριον δεῖ ἐνεκρωῖν, ἀλλὰ χαρμῆς
καὶ εὐχαρῆς μεταβαίνει ὑσούα' τοῦ θυσιαστικίου, ἐνδύεται τῆ ἀ-
μωμον ἢ σάνχουμον τῆ δικαιοσύνης σλοχῆ, γερβάει τὸν στέφανον
τῆ δικαιοσύνης ἢ κηρυνομεῖ τῆ ἡτοίμασμένῃ αὐτῆ βασιλει-
αν. “ δεῦτε οἱ εὐχομημένοι τοῦ Πατρὸς μου, λέγει ὁ ἱερεὺς χρυσό-
στομος, κηρυνομηῖταί τῆ ἡτοίμασμένῃ ὑμῶν βασιλείᾳ ἀσὸ
καταβοχῆ ὑσμον. εὐ δούχοι ἀγαθοὶ καὶ σιστοὶ, ἐστὶ σολχῶ
ὑμῶν κατασκήσῃ, εἰσέλθετε ἐν τῆ χαρῆν τοῦ κυρίου σας, ἀσ-
χάουσατε ἢ ὄρδαρμος οὐ εἶντε ἢ οὐτ οὐκ ἡκουσε ἢ ἐστὶ κερδῆν ἀν-
δρῶσῃ οὐκ ἀνέβῃ, ἢ ἡτοίμασῃ ὁ θεὸς τοῖς ἀγαθῶσῃ αὐτόν.”
καὶ ὁ γεραρὸς, σιστῆς καὶ σκῆρῃς σδένοσῃ ἢ ἀροσιώσῃς σπρατι-

ὄντος τοῦ Χριστοῦ, ὁ εἶς στυλίου σου περί σου ἔτι χρυσὸς ποιμενάρχης,
ὁ δίκαιος, εὐσεβὴς καὶ σεβαστὸς Μυροσοχίτης ἡμεῶν προ-
νόσιος τῶν ἁγίων ὑμῶν, ἢ οὐδέποτε διώδενος καὶ ἐν κτίσει ἀ-
προσώποιοι προσάγεται, ὅσους παρίσταται ἀγγέλω
τάγματα, ἐπεὶ δὲ θυμὸς οὐχὶ ἀποχυνόμενος ἀλλὰ στεφανώ-
μενος παρίσταται.

Ἄνοιος καὶ νευρὸς οὐκ ἐυχοῦν μεῖται ἐπὶ ἡμῶν ὁ τιμη-
θεὸς καὶ τιμώσας τῶν ἀμνημον ἡμέμων ἐμνησίου ἡμεῶν.

Ἄφρονος καὶ δούλας ἰοὶ τοῦ δρόνου ὁ εἶς στυλίου σου ἐν γα-
μαδίαις ὑμῶν τὸν κύριον καὶ ἐν τῇ ἐσχάτῃ σου ἡμεῶν ἐυ-
χοῦν ἢ γοῦν μου τὸν κύριον.

Τὸν ἡδύμον ὄνον κοιμάται ὁ ἀφρονος προφῆς τῶν με-
λωτοῦ τοῦ πῶτε, τοῦ διαουμένου πατριάρχου, ὁ ἡμεῶν προ-
νόσιος ἐυχοῦν ἢ συχωρῶ τῶν ἡμεῶν σου, τὸν παῖόν σου, τὸ
σοῖμνιόν σου ἀδιαπύλας στοχασμένους ἢ ἀδενυμένους,
ὅσους εἰς τῶν ἀσείρων ἀταμάντων τοῦ σταυροῦ τοῦ τοῦ ἡμεῶν σου
μεῖοι ὡς ἀρετῶν εἰς τῶν ἀνδρῶν σότῆρα ἐν τῇ μελαίῃ τούτῃ ὑμῶν.

Ὁ γὰρ τιμῶν δια τὰς ἀρετὰς σου ἡμεῶν τῶν σεβ. Ἀποστολῶν
ριμῶν κυβερνήσας δια παρασώματι χεῖνὸς ἑρπάρχης τῶν Μεγά-
χης τοῦ Χριστοῦ ἐμνησίου, καὶ νευρὸς τιμῶν σου ἡμεῶν σου
τῶν σεβ. Ἄρχων, συνοδευόμενος ἐν τῇ τελευταίῃ κατοικῆσαι
σου με τῆμα παρατάξῃς.

Ὁ ἐν δόξῃ, τιμῇ καὶ ἐρίῃ σου ἡμεῶν σου τῶν ἀγαθῶν
γαραιῶν Μυροσοχίτης ἡμεῶν σου μετὰ τῶν τελευταίων σου
παρ προσέρει τῶν ἐυχοῦν σου δόξαν σου ἡμεῶν σου.

Ὁ καὶ καὶ ἀγαθὸς πατήρ, ὁ βιρόσοργε ποιμενάρχα.
πῶτος τῶν μετ' ἄλλων τῶν κατὰ τῶν δόξῃ σου, τῶν τι-
μας σου, τὰς ὑπερείας σου, τὰς ἐυδουχέτους σου, τὰς ἀρετὰς
σου, τῶν χάριτι σου, τὸ σέβας σου, ὡς τὸ σέβας αὐτὸ μετὰ

δὲ περιχρῖσαι τὴν ἀσπίδα ἀγαθοσύνης, ἢ περιέχειον τὰ στήθη σου;
πῶς τὸ χῶμα δὲ σαραχάβη τὸ σπαστὸν σῶμα σου;

Ἄλλ' ἔχει, σεβάσμιε Πέροντα ἡμάρτων! μεταβαίνεις ἐν τοῦ θα-
λάσσης ἐν τῇ φωίῃ, βραβεῖα δὲ ἢ στέφανοι οἱ σαραμαχοδοδοὶ
στέφαν τοῦ ψυχροῦ τάρου καὶ ἐν στέβῃ σράβης σου, αἴθνη σα-
ραδίδουσι τὴν ἀδάτατον ψυχὴν σου ἐν τοῖς κήρυκας τοῦ Ἰβρα-
ἄμ, Ἰρααὶν ἢ Ἰαυὺβ.

Ἐπιεῖ, ἐν τῷ ἱερῷ ἐπιεῖται τόσω ἢ σπὸ τοῦ σανοῦστον θρόνου
τοῦ ἕψου θεοῦ, σαραμαχῶν ἡμῶν, ἐν ἑμὶ τὰ ἐν Κυρίῳ τέ-
τρα σου, ἀσπρ σήμερον ἀρμυνοῦσι ἐν κοσμοῖς τὴν ἀσφράνωσι.

Καὶ τὸ Κύριε ὁ θεὸς τοῦ πατέρου ἡμῶν δέχεται τὴν ταπει-
νὴν σαραμαχίαν τοῦ ἀμαρτοχῶν ἡμῶν δούλων σου, ὅπως γρυ-
ντιαν τὴν ἀνάστασιν δώσῃς ἐν τὸν ἐν μακαρία τὴν χεῖρι γε-
νόμενον φιλόδοξον στυματιμὸν ἡμῶν Πατέρα.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, σεβαστὴ ἢ γεραρὶ ἱεράρχα
Προκόσι, αἰωνία σου ἡ μνήμη, αἰωνία σου ἡ μνήμη.

δὰ περιχρῖσαι τὴν ἀσπίδα ἀγαθοσύνης, ἢ περιέχειον τὰ στήθη σου;
πῶς τὸ χῶμα δὲ παραλάβη τὸ σπαστὸν σῶμα σου;

Ἀλλ' ἔχει, σεβάσμιε Δέροντα ἡραρτοῖ. μεταβαίνεις ἐν τοῦ δε-
ράτου ἐν τῇ ζωῇ, θραβεία δὲ ἢ στέφανοι σὲ παραμοχουδοδοι
σέφαν τοῦ ψυχροῦ τάρου καὶ εὐσεβῆς πράξεις σου, αἴτινες πα-
ραδίδουσι τὴν ἀδάτατον ψυχὴν σου ἐν τοῖς πόθοις τοῦ Ἄβρα-
άμ, Ἰσαάκ ἢ Ἰακώβ.

Ἐπεὶ, ἐν τῷ ἱερῷ ἐπιτελεῖς τὸν ἢ πρὸ τοῦ πανοσιῶτου θρόνου
τοῦ ἕψου θεοῦ, παραμαχῶν ἑαυτοῦ, ἐχόμε τα ἐν Κυρίῳ τέ-
πρα σου, ἀσπὲρ σήμερον θρηνοῦσι ἐν πνεύματι τῇ ἀσπράνωσι.

καὶ τὸ Κύριε ὁ θεὸς τοῦ πατέρου ἡμῶν δέχεται τὴν ταπει-
νὴν παραύχουσι τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἡμῶν δούλου σου, ὅπως γρη-
ντῆται τὴν ἀνάστασιν δώσῃ ἐν τοῖς ἐν μακαρία τῇ γέγει με-
νόμενον φιλόστοργον σπνοματισμὸν ἡμῶν Πατέρα.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, σεβαστὴ ἢ γεραρὶ ἱεράρχα
Προκόσι, αἰωνία σου ἡ μνήμη, αἰωνία σου ἡ μνήμη.